

Liefde voor uw kinderen

Herlinde De Vriese

Gebed van een moeder

Ik bid voor jou, mijn kind,
dat 't leven goed mag zijn
de vreugd' van Christus in je hart
beschermd van duist're pijn.
Maar ook als de beproeving komt
vertrouw dan maar op God
want alles houdt Hij in Zijn hand,
je hele levenslot.

Ik bid voor jou, mijn kind,
leer God de Vader kennen
vertrouw op Jezus, d'enige Zoon,
laat je door Hem verwennen.
Als je bescherming nodig hebt,
Zijn Geest zal troost jou geven
totdat de wedloop over is
tot in het eeuwig leven.

Nog niet zolang geleden waren onze oudste dochter en ik op kraambezoek bij een jong echtpaar. Het was hun eerste kindje. En het was een mooie baby. Terwijl we zo met elkaar spraken over het wonder dat God hen toevertrouwde dacht ik aan een misschien even mooi geschenk dat God aan vrouwen heeft gegeven: het moederschap. Met je eerste kindje krijg je dit cadeau er gratis en voor niets bij.

Nu, na eenentwintig jaar, besef ik meer dan toen hoe groot de zegen is die we vanwege onze kinderen uit Gods hand hebben ontvangen. Op weg naar huis vertel ik onze dochter het verhaal van haar geboorte. Ze luistert naar me en glimlacht even. Ze heeft dit al zo vaak gehoord. Ze weet hoe blij we met haar waren en hoe we meteen voor haar hebben gebeden.

Een geestelijk erfgoed

Wanneer een baby wordt geboren is het heel gewoon om de ouders te feliciteren. Er wordt door de familie druk gespeculeerd op wie de baby het meest lijkt.

"Kijk, ze heeft de ogen van haar vader!"

"Wat is ze klein en licht, net zoals haar moeder!"

Natuurlijk zijn onze kinderen genetisch aan ons als ouders verbonden, maar ook aan de v oorouders van onze beide families. De manier waarop onze jongste dochter lacht, doet me denken aan de lach van mijn moeder. Onze oudste heeft het temperament van de oma langs vaders zijde. We zijn allemaal een mengeling van de generaties die voor ons leefden.

Er is ons ook een geestelijk erfgoed aan ons doorgegeven door de generaties die voor ons waren. Dit geestelijke erfgoed heeft een impact in de levens van kinderen, kleinkinderen en de kinderen na dezen. Deuteronomium 5:9-10 leert me dat dit een ernstige zaak is. "Gij zult u voor die (gesneden beelden) niet buigen, noch hen dienen; want IK, de Here, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaders bezoekt aan de kinderen en aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden."

Het nalopen van de afgoden heeft een negatief gevolg tot in het leven van het derde en vierde geslacht. Dit kunnen we verhinderen. We kunnen kiezen om God lief te hebben met ons hele hart. Niet enkel goed voor ons, ook voor duizenden van hen die na ons komen. We kunnen wel degelijk ons nageslacht positief beïnvloeden omdat, indien we God liefhebben en Hem gehoorzamen, God zijn zegen op ons legt.

Leer hen respect

Gehoorzaamheid aan God is iets wat we kunnen leren. Dat is ook voor kinderen zo. Naarmate zowel ouders als kinderen dit leren merk ik dat respect toeneemt. Gehoorzaamheid omdat het nu eenmaal moet verhardt ons hart. Maar wanneer je God liefhebt, dan is gehoorzaamheid vanzelfsprekend. Dan respecteer je deze opdracht. Dan respecteer je God. Ik merk wanneer in mijn hart dit aanwezig is, onze kinderen dit navolgen.

Toen ze klein waren zocht ik vaak naar manieren om hen te laten merken dat ze belangrijk voor me waren. Ik zat vaak op mijn knieën. Ik wilde dicht bij hen zijn en zo respect tonen voor hun leefwereld. Ze toonden me een tekening die ze voor me maakten. Ik ging voor ze zitten, hield mijn hoofd schuin en keek verbaasd met mijn ogen en zei: "O, is dit voor mij? Wow!"

Ze liepen dan met geheven hoofd en rechte rug weg met een houding van: "Zo, mama vindt me geweldig!" en ik dacht toen bij mezelf: "Oké, missie geslaagd!"

Zal dit ons verwonderen? Wanneer Jezus de kinderen op schoot neemt torent Hij niet boven ze uit. Ze zijn dicht bij Hem en op ooghoogte.

Het respect dat je aan kinderen toont groeit mee met de leeftijd. En dat respect is wederzijds. Onze dochters zijn me boven het hoofd gegroeid en het respect is meegegroeid. Ik heb door hen meer begrepen over het respect dat God voor ons heeft, omdat Hij ons liefheeft.

Laat tieners hun eigen strijd strijden

Maar in de tienerleeftijd ga je soms met je kind door een periode waar je zelf niet voor kiest. Het kan heftig zijn met tieners in huis. Het hielp me om te bedenken dat God van opstandige tieners houdt. Ze hebben wel iets, die pittigheid. Ze durven dingen zeggen die wij alleen maar bedenken. Ik bad dan: "Vader, U kent hen van in mijn moederschoot, U hebt hen daar gevormd. U weet waar ze nu zijn en waar ze naar toe gaan. Vader, houdt U hen vast als ik hen los moet laten."

Tieners en jong volwassenen hebben een eigen strijd en die moeten ze zelf strijden. Mijn moederhart wil hen helpen, de strijd voor hen strijden. Maar het is God die voor hen strijdt, en hen beschermt. Het beeld van de cocon die vlinder wordt heeft me veel geholpen. Voordat een cocon een vlinder wordt woedt er een hevige strijd. De vleugels van de vlinder worden gevuld met bloed, de vleugels worden sterk en kunnen zo de wanden van de cocon doorbreken zodat de vlinder weg kan vliegen. Indien je de vlinder helpt en je de cocon openbreekt, sterft de vlinder.

Sommige van onze kinderen hebben het nodig om een hevige innerlijke strijd te strijden, vooraleer ze veranderen tot een mooie vlinder. Op dat moment heeft elk kind biddende ouders nodig, die de beloften van het woord van God over hem of haar uitspreekt.

Niet alleen een moeder of vader kan dit doen, maar ook andere volwassenen. Wij zoeken bewust naar mentors voor onze dochters. Dit zijn volwassen gelovigen die hen ondersteunen en voor hen bidden. Een van hen helpt hen bij het uit het hoofd leren van bijbelteksten. We vinden dit geweldig en

genieten van de impact die dit heeft op hun geestelijke groei.

Vorige week was ik jarig. Ik kreeg van een goede vriendin een verjaardagskaart waarop geschreven stond: 'Moeders houden hun kinderen een tijdje bij de hand, maar voor eeuwig in hun hart.'

Onze dochters vonden dit het mooiste kaartje en ik dacht bij mezelf: "Ik denk dat ik hen stilaan in mijn hart de eeuwigheid moet binnendragen."

Van moeder tot moeder:

- Noteer anekdotes van uw kinderen van babytijd tot volwassen leeftijd. Verzamel ze in een boek.
- Knuffel vaak.
- Koop verwen cadeautjes - zomaar.
- Stop een briefje in hun lunchdoos: "Je bent de MAX!!!"
- Vraag hen hoe u voor hen kunt bidden; zeg hen welke belofte van God u dagelijks over hen bid.
- Vraag aan tieners en jong volwassen kinderen of u voor hun vrienden mag bidden.
- Lees met uw oudere kinderen eenmaal per week in de Bijbel.
- Stuur hen af en toe een leuke e-mail of sms.